Elfde jaer. Nr 103. Zaterdag, 27 Augustus 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd yn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eene der verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verschillende aelt[illegible] overwegende redenen gegeven gemeten voordeeliger voorwaerden.

TONGEREN, DEN 27 AUGUSTUS.

Nog de kieswet.

Indien het voorstel van den heer Orts gedurende den buitengewoonen zittyd, die dingsdag in de Kamer geopend is, wordt aengeboden, drukken wy den wensch uit dat de oppositie daer op antwoorde met op hare beurt te vragen :

1° De stemming in de gemeente, of ten minste in de hoofdplaets van het kanton.

2° De afschafling van de stemming per lyst en de verdeeling des kiezerskorps in gelykvormige omschryvingen van 40,000 bewooners allen *gelykelyk* geroepen om *één* volksvertegenwoordiger te kiezen.

Wy hebben ons vroeger met deze hervorming bezig gehouden en aengetoond dat het onverschoonbare overwigt, aen de groote steden verleend, een der grootste en schreeuwendste gebreken van ons kiesstelsel uitmaekt.

Wy dagen de grootste woordenkramers der doktrinairen uit, ons eens te zeggen om welke reden de kiezer van Brussel het regt heeft het tiende deel van de nationale vertegenwoordiging te kiezen, terwyl die van Gent maer het 16e deel mag kiezen? Verklaert de Grondwet niet dat *al* de Belgen gelyk zyn voor de wet? En is, onder opzigt van staetkundige bekwaemheid, een burger van Oostende, die in de Staets-kasse 42 francs 52 centiemen stort, niet een burger van Brussel weerd, die in den zelfden toestand verkeert? Waerom kan eerstgenoemde dan maer één volksvertegenwoordiger, en mag de andere daerentegen elf kiezen? Er is daer eene schreeuwende ongelykheid, een monsterachtig voorregt in. De wet, een dergelyk stelsel bekrachtigende, schynt aen deze reeks van ingezetenen een bekwaemheidsbrevet, aen gene het certifikaet van domheid af te leveren. Het is als of de wetgever tot den verstandigsten der kiezers van Bastogne, Veurne, Philippeville enz., zei : « Gy zyt tienmael minder verlicht dan den domsten herbergier van Brussel. »

Op dergelyke grondslagen gevestigd, is de lands-vertegenwoordiging ontbloot van regtzinnigheid. Wat zouden onze tegenstrevers zeggen indien men, voor de gemeentelyke kiezingen, vast stelde dat de bewooners van eene straet, by voorbeeld, de *Seminariestraet* het regt zouden hebben tien stemmen uit te brengen, tegen die der *Logiestraet* ééne enkele?...

Welnu! zoodanig nogthans is de onregtvaerdigheid waer gansch ons kies-stelsel op rust. Willekeurig rangschikt het 't kiezerskorps en geeft het aen een of ander arrondissement voorregten, welke het aen een ander weigert.

De logiek, de regtveerdigheid, de ware begrippen van vertegenwoordigend gouvernement eischen dat dit schreeuwend misbruik eindige.

De Belgen moeten, in regt en waerheid, « gelyk zyn voor de wet. »

De Grondwet verklaert dat « het getal Volksvertegenwoordigers niet gegaen was boven 1 afgevaerdigde per 40,000 ingezetenen. » Aldus schynt zy onregtstreeks de ware basis der kies-inrigting te bepalen, namelyk de verdeeling des lands in gelykvormige omschryvingen van 40,000 bewooners, die allen het *zelfde* regt hebben om *ééneu* volksvertegenwoordiger te kiezen.

(*Beurzen Courant.*)

Tongeren, den 26 augustus 1864.

Mynheer de Redakteur,

Thans dat de politieke heetkoppen weer tot bedaerdheid gekomen zyn, ga ik ook weer eens een woordje in den *Postryder* riskeeren. Zoo lang als dat kiezers politiek in de gazet rolde, heb ik niet mogen mede klappen. Drie weken lang was de *Postryder* zoo serieus als een azynpot ; de oude Tongenaer werd van kant gestoken ; 't was geen tyd van den gek te scheeren ; de serieuse pennen hadden alleen het woord.

Vandaeg is het kieslawyt uit, onze liberalen zyn voor goed uitgebosseld en ik kom u laten weten dat de oude Tongenaer op nieuw zyne plaets in den *Postryder* komt reklameeren.

De veroordeelde, zegt men, heeft vier en twintig uren om zyne regters te verwenschen. Nooit werd een misdadiger door zyne regters erger mishandeld als de liberale associatie door de kiezers van Tongeren ; waerom zouden dan onze liberale gazetjes het regt niet hebben om gedurende eene maend hunne verwenschingen uit te stooten tegen de katholyke kiezers? Schreeuwt dan maer dapper op, liberale trompetters, na dezen keer zult gy geene nederlaeg meer te ondergaen hebben, want in Tongeren is geene plaets meer voor een liberale kandidaet.

Hoe fyn en geestig is toch het *Tongersblad* ! A's men het niet van ouds wist, men zou op het eerste oog raden dat het vlaemsch orgaen der tongersche liberalen onder het hoege toezigt van eenen instructie-regter opgesteld wordt. Hoe fyn en geestig weet het *Tongersblad* un eenen *nooinaem* toe te werpen als het kwestie is een politiek vraegstuk te diskuteeren. Hoe vernuftig weet het u eene plaets van inspecteur, vrederegter en arrondissements-kommissaris te belooven ! Onder ons gezegd ik weet zoo half en half wie sedert lang eenen tant voelt waggelen om distrikt-kommissaris te worden. *A bon entendeur demi mot.* Minister Vandenpeereboom moet ook al maer een slap verstand zyn zoo hy tot heden nog niet begrepen heeft waerom men hem alle zaterdagen laet weten dat het tyd is sommige tongersche ambtenaers af te zetten. Leusemans van Leuven had twaelf buizen gekregen en hy werd gouverneur van Luik. Burzemans van Tongeren kreeg er maer drie, dat is wel genoeg om ten minste arrondissements-kommissaris te worden.

Als de kopstukken van onzen liberalen hutsel zoo eens stil in hun kabinet alleen zitten en eens met de ellebooogen op tafel en het hoofd in de handen nadenken welken voortgang zy gedaen hebben sedert het bestaen hunner associatie, dan moeten zy toch in hun zelven bekennen dat ik de waerheid voorspelde wanneer ik zeide dat zy meer kwaed als goed aen hunne eigene zaek zouden doen. Wat is er gebeurd? Weet men nog wel hoe de zaken gelegen waren over slechts twee jaren? Weet men wel dat over twee jaren het arrondissement Tongeren, in het Senaet, in de Kamer en in den provincialen raed door eenen liberalen senateur, eenen liberalen representant en twee liberale raedsheeren vertegenwoordigd was? My dunkt dat de liberalen in zulke omstandigheden niet te klagen hadden. Dat was hun niet genoeg, zy hebben den oorlog verklaerd aen de katholyken en den uitslag is geweest van de liberale leden in het Senaet, in de kamer en in den provincialen raed door katholyken te vervangen. Dat hebben onze slimme koppen er mee gewonnen. Had ik niet gelyk van te zeggen dat de liberale associatie meer goed als kwaed aen de katholyken zou doen? Als ik daer nog byvoeg het plezier dat ik heb zoo dikwyls een liberale kandidaet op den rang komt, dan kan ik niet nalaten van de leden der aerdige associatie als myne gelaefste vrienden te saineeren.

Een oude Tongenaer.

Mynheer de Opsteller,

Vergun my een klein plaetsje in uw geeerd blad om my het *Tongersblad* van verleden zaturdag te laten bedanken over het plezier dat zyn artikeltje aengaende het vizaet aen mynheer Delexby afgelegd *daer de zeventig deftigste burgers van Tongeren* my heeft aengedaen.

De zeventig deftigste burgers van Tongeren !! Het is met geen geld te betalen ; ik heb ze allen gezien *pankedepank*

SCHWARZKOPF, DE WILDDIEF.

(EEN VERHAEL UIT DE BEIJERSCHE BOSSCHEN.)

(*Vervolg en einde.*)

— Ik kan de waerheid niet ontkennen van hetgeen gy zegt, hernam de magistraetspersoon, en het is niet onmogelyk, dat men tot eenige schikking zou kunnen komen. Uwe voorwaerden — welke zyn die?

— Hier hebt gy ze, hernam Schwarzkopf, een papier op de tafel leggende. Volledige vryspraek voor myne lieden en my ; voor ieder van de eersten vrye overtogt naer Amerika en vyftig dukaten, als zy daer aenkomen. Voor myzelven de post van boschwachter in een der koninklyke bosschen. Ik kan niet in ledigheid leven noch het edele jagtwerk vaerwel zeggen.

— En gesteld eens, dat deze voorwaerden u werden toegestaen, zeide de overheidspersoon, hoe zullen wy weten, dat gy u niet aen aen andere en ergere misdaden hebt schuldig gemaekt, dan aen wilddievery? Schwarzkopf, veronderstel ik, is een aengenomen naem. Hoe heet gy eigenlyk?

— Dat zal ik niet openbaren, voordat myne voorwaerden zyn aengenomen, antwoordde Schwarzkopf. Het zal dan tyds genoeg zyn, om myn vorig leven na te gaen, en zoo men my eenige misdaed kan te last leggen, moge ik daervoor gestraft worden.

— En hoe kondt gy, ging de Heer Freidorf voort, die blykbaer voor betere dingen bekwaem waert, zulk eene gevaerlyke en onedele levenswyze kiezen?

— Ik werd er toe gedrongen hernam Schwarzkopf. Myn vader had my voor de kerk bestemd ; maer myne geheehtheid aen het leven in de bosschen was zoo groot, dat hy genoodzaekt was aen myn verlangen toe te geven en my te plaetsen by eenen boschwachter, wiens distrikt op de grenzen van het Hertogdom Nassau lag, waer de wetten op de jagt het strengste zyn. Ik had myne leerjaren voleind, en wachtte op eene aenstelling, die my beloofd was, toen ik op zekeren dag, by de grenzen van ons distrikt jagende, eenen hertebok schoot, die, schoon doodelyk gewond, nog krachts genoeg had om de grens over te steken. De verzoeking was te groot ; ik volgde, en sneed het dier met myn jagtmes de keel af. Nauwelyks had ik het gedaen, of drie koddebeijers van den Hertog sprongen uit het woud, grepen my, en bragten my naer de gevangenis. Myn proces werd gemaekt, en ik werd veroordeeld tot zes maenden gevangenis, de vreeselykste straf voor iemand, als my, die niet gelukkig was, behalve wanneer ik het gras onder myne voeten en het groen des wouds boven myn hoofd had. Op de reis naer de plaets myner bestemming wist ik te ontsnappen, en in myne verbittering over myne onregtvaerdige veroordeeling zweer ik een wilddief te zullen worden, en, zooveel ik kon, het wild te zullen uitroeijen, weiks bewaring hooger geschat werd dan de vryheid van een eerlyk man.

Er was eene openheid in de manieren van den strooper, die den magistraet gunstig voor hem innam. Ik wil uw verhael gelooven, zeide hy, en myn best doen, om de door u gestelde voorwaerden te doen aennemen. Het is heden dingsdag. Kom aenstaenden zondag op hetzelfde uer hier weder, om antwoord te halen. Mogt dit ongunstig zyn, dan waerborg ik uwen onverhinderden terugkeer naer het woud.

— Ik zal stipt zyn, hernam de strooper, terwyl hy opstond, om heen te gaen. Gy zult het my ten goede houden, Mynheer Freidorf, voegde hy er by, dat ik, als maetregel van voorzigtigheid, mynen makker een paer minuten voor uwe deur last. Uw vrygeleide sluit dezen avond niet in.

Hy boog zich en verliet het vertrek. Toen de Heer Freidorf na eene korte poos het waegde om de deur te openen, was de gang ledig. By onderzoek bleek het, dat het schelkoord met een scherp werktuig was doorgesneden, de huisdeur, waeraen geene sporen van geweld zigtbaer waren, moest van binnen of met valschen sleutel zyn geopend.

—

Vyf dagen waren verloopen. Het was zondag-avond, en Schwarzkopf zat in eene boerenhut met het hoofd op de hand naer het uer te wachten, waerop hy zich naer den Heer Freidorf moest begeven, toen hy in zyn gepeins gestoord werd door het binnenkomen van Wolf. Wat brengt u hier? zeide Schwarzkopf tegen zynen luitenant.

— Onze Vos is in den val, hernam Wolf met een glimlach van zelfvoldoening ; hoe slim hy is, ik heb hem eindelyk gevangen, en wy kunnen hem met een gerust geweten den nekslag geven.

— Gy spreekt raedselen, zeide Schwarzkopf ongeduldig ; zeg ronduit, wat gy meent.

— Ik meen, hernam de strooper, dat Vos eenen brief heeft geschreven aen den officier der gendarmen. Ik was op den zolder boven het kamertje, waer hy zat te schryven, en keek door eene spleet in den vloer. Ik kon den inhoud niet onteyferen, maer het aeres zag ik even duidelyk als ik u nu zie. Toen hy den brief had toegevouwen, stak hy dien in den borstzak van zyn jas. Wat dunkt u, zal ik er hem van nacht uitnemen, terwyl hy slaept?

— Het zou niet zeer raedzaem zyn, zeide Schwarzkopf na een oogenblik peinzens, nu wy, naer alle waerschynlykheid, op het punt staen, om pardon te krygen en ons leven te veranderen, om Werner met de strengheid te straffen, die onze bepalingen wettigen. Het zal voldoende zyn, zoo wy hem beletten ons te schaden, en daertoe zal ik gemakkelyk middel vinden. Breng hem hier by my.

Wolf ging henen en kwam weldra met Werner terug, die het vertrek binnentrad met een vas en stap en een blik